

200707149/1.

Datum uitspraak: 14 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/41628 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 12 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 augustus 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

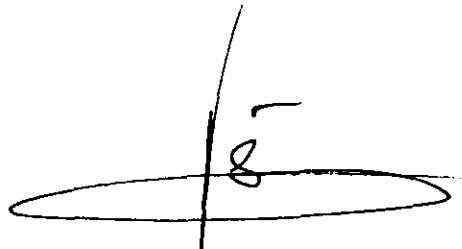
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2007

210.

Verzonden: 14 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/41628 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van onbekende nationaliteit,
IND dossiernummer 0602.13.0266,
eiser,
gemachtigde: mr. A.H. Hekman, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE
voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M. Buisman, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 13 februari 2006 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Op 3 juli 2006 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 31 juli 2006 heeft eiser hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 11 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 25 augustus 2006 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 25 september 2006. Op 2 juli 2007, ingekomen op 3 juli 2007, heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 17 juli 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Het asielrelaas van eiser komt op het volgende neer. Eiser is geboren in (Azerbeidzjan). Zijn vader was van Armeense en zijn moeder van Azeri afkomst. In 1991 vluchtte eiser met zijn ouders naar in . In 1995 werd zijn vader vermoord vanwege de omstandigheid dat hij als Armeen met een Azeri was gehuwd. Eiser

en zijn moeder zijn vervolgens naar (de Russische Federatie) gevlucht. Vanwege de vele problemen die zij aldaar ondervonden (onder meer vanwege het illegaal wonen en werken) van de zijde van de politie is eisers moeder in 1999 vertrokken. Eiser is gebleven, maar is in december 2005 naar Nederland gevlucht vanwege meer problemen met de politie en bendes.

Op grond van artikel 29, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;

(...)

De gemachtigde van eiser stelt allereerst dat verweerder een primair en subsidiair standpunt heeft ingenomen inzake vluchtelingschap. De rechtbank constateert evenwel op grond van de in het voornemen en de beschikking gebezigde argumentatie en de in die stukken gebruikte bewoordingen en formuleringen dat verweerder uitgaat van de feiten zoals eiser deze naar voren heeft gebracht en is van mening dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de a- en b-grond van artikel 29 Vw 2000.

Verweerder acht daartoe redengevend dat eiser zich enkel beroept op de toenmalige algemene situatie in Azerbeidzjan, hetgeen niet voldoende is voor vluchtelingschap, en dat eiser, wat ook zij van zijn stelling dat terugkeer naar Azerbeidzjan redelijkerwijs niet mogelijk is vanwege het feit dat hij Armeens is en zijn vader als Armeniër heeft gevochten tegen Azerbeidzjan, terug kan keren naar aangezien hij aldaar al vier jaar heeft gewoond en niet is gebleken van (persoonlijke) problemen waardoor dit niet van hem kan worden verlangd. Het vermoeden van eiser dat hij bij terugkeer naar heeft te vrezen voor de moordenaar van zijn vader, ontbeert naar de mening van verweerder realiteitszin en voorts valt naar de mening van verweerder niet in te zien waarom eiser, als etnisch Armeen en christen, niet terug zou kunnen keren naar nu aldaar de etniciteit overwegend Armeens is en de religie christelijk.

Gelet op de gedingstukken hetgeen ter zitting is gesteld is in geschil of verweerder zich terecht en op goede gronden op voornoemd standpunt heeft gesteld.

Ingevolge artikel 1, onder 1, Vw 2000 wordt onder verdragsvluchteling verstaan: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag). Ingevolge artikel 1(A)-2 Vluchtelingenverdrag worden als vluchteling aangemerkt vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waar zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens ras, godsdienstige of levensbeschouwelijke overtuiging, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Vooropgesteld wordt dat de algehele situatie in Azerbeidzjan (waaronder ook niet zodanig is dat asielzoekers afkomstig uit dat (gedeelte van het) land in het algemeen zonder meer als vluchteling kunnen worden aangemerkt. Beslissend is derhalve de individuele situatie van eiser, gezien in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst. In dat licht zal aannemelijk moeten worden dat er met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan die de vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin

rechtvaardigen. Dit heeft eiser niet aannemelijk gemaakt. Niet in geschil is dat een beroep op de toenmalige algemene situatie in Azerbeidzjan niet voldoende is voor vluchtelingschap. Met betrekking tot de stelling van eiser dat hij zich niet enkel beroept op de algemene situatie in Azerbeidzjan, maar ook bij terugkeer vreest voor het feit dat zijn vader als Armeniër heeft gevochten tegen Azerbeidzjan en dat hij zelf van gemengde afkomst en christelijk is, sluit de rechtbank aan bij hetgeen verweerder heeft overwogen, te weten dat eiser zich hieraan kan onttrekken door terug te keren naar

De rechtbank volgt eiser niet voor zover hij stelt dat hij niet kan terugkeren naar omdat zijn vader aldaar is vermoord en overweegt daartoe als volgt.

De rechtbank begrijpt het bestreden besluit aldus dat verweerder zich op het standpunt stelt dat uitgegaan wordt van de moord op eisers vader, maar dat verweerder het vermoeden dat eiser hieraan ontleent, namelijk dat eiser bij terugkeer naar heeft te vrezen voor de moordenaar van zijn vader, niet volgt, nu dit vermoeden realiteitszin ontbeert.

De rechtbank dient dit standpunt van verweerder gelet op bestendige jurisprudentie terughoudend te toetsen. Dit laat evenwel onverlet dat de besluitvorming van verweerder dient te voldoen aan de wettelijke zorgvuldigheids- en motiveringseisen. Volgens inmiddels eveneens bestendige jurisprudentie mag de rechtbank bij de beoordeling van het door verweerder ingenomen geloofwaardigheidsstandpunt in het licht van de aangedragen beroepsgronden niet de elementen van het asielrelaas los van elkaar en ieder zelfstandig beoordelen en waarderen.

Blijkens het bestreden besluit, en het daarin ingelaste voornemen, acht verweerder voor zijn stelling dat het vermoeden van eiser, dat hij bij terugkeer naar heeft te vrezen voor de moordenaar van zijn vader, niet reëel is redengevend dat uit de verklaringen van eiser geenszins blijkt dat er concrete aanwijzingen zijn dat eiser in de negatieve belangstelling van de moordenaar van zijn vader zou staan, te meer nu eiser ten tijde van de moord 10 jaar oud was en dit thans 11 jaar geleden heeft plaatsgevonden. In hetgeen eiser hiertegen in beroep heeft aangevoerd ziet de rechtbank geen reden om verweerder hierin niet te volgen. Zoals volgt uit bestendige jurisprudentie van de ABRS bevat het Handbook geen regels die verweerder binden bij zijn beoordeling of een vreemdeling gegronde reden heeft voor vervolging te vrezen. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid en afdoende gemotiveerd op het standpunt gesteld dat het realiteitsgehalte van eisers vrees te worden gevolgd door de moordenaar van zijn vader niet aanwezig is.

Voorts is niet in geschil dat eiser, als etnisch Armeen en christen, niet terug zou kunnen keren naar , nu aldaar de etniciteit overwegend Armeens is en de religie christelijk.

De stelling van eiser in beroep dat verweerders stelling dat hij kan terugkeren ongefundeerd is, omdat vier jaar verblijf in Nederland ook geen reden is tot toelating, treft geen doel. Zoals verweerder terecht heeft overwogen kan eiser terugkeren, omdat hij Armeens (en christelijk) is, hij in geen problemen heeft en hij aldaar reeds vier jaar heeft gewoond. Het is aan eiser om aan te tonen dat hij niet kan terugkeren, hetgeen hij niet heeft gedaan.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, in samenhang bezien, is de rechtbank van oordeel dat verweerder eiser terecht niet als vluchteling heeft aangemerkt en tevens terecht heeft overwogen dat eiser, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder eiser derhalve terecht een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd geweigerd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vw 2000.

Voorts wordt niet betwist dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 juncto artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), het zogenoemde staatlozenbeleid. De rechtbank kan zich derhalve hierover niet uitspreken. Het standpunt van verweerder dienaangaande staat derhalve in rechte vast.

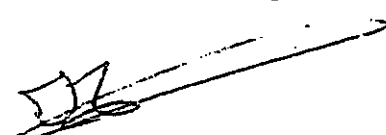
Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elferink en in tegenwoordigheid van K.M. van der Zalm als griffier in het openbaar uitgesproken op 12 SEP 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 12 SEP 2007

AARTSEN HEKMAN LODDER
advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 OKT 2007	
ZAAKNR. 200707149	
AAN: 11	
BEHANDELD DOOR:	FAAR:

FAX 9/10

Mr J.W. Aartsen
Mr A.H. Hekman
Mr P.G.M. Lodder
Mr B. Mor-Yazir
advocaten & procureurs

Officemanager:
Mw. M.L.C.M. van der Linden

Van Asch van Wijckskade 31-I
3512 VR Utrecht
Tel.: 030-2302060
Fax.: 030-2300576
Hekman@ahl-advocaten.nl

Raad van State
T.a.v. Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Tevens per fax: (070) 3651380

Utrecht, 9 oktober 2007

Inzake : / staat
Uw kenmerk :
Ons kenmerk : AH/20070200

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , vreemdeling van onbekende nationaliteit,
wonende te Leersum, ter zake dezer domicilie kiezende te Utrecht, Van Asch van Wijckskade
31 I (3512 VR), ten kantore van de advocaat en procureur mr. A.H. Hekman, die verklaart
door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen van het hoger beroep tegen de
uitspraak van de rechtbank s'-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo d.d. 12 september 2007,
met het kenmerk 06 / 41628 en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

dat appellant zich niet kan verenigen met de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage
nevenzittingsplaats Almelo d.d. 12 september 2007, waarvan een afschrift hierbij wordt overge-
legd.

appellant komt tijdig in hoger beroep van de uitspraak d.d. 12 september 2007 en formuleert
daartegen de navolgende grieven;

Grief 1

De Rechtbank Almelo overweegt ten onrechte in de laatste alinea van blad 2 van de aangevallen uitspraak: *“Voorop gesteld wordt dat de gehele situatie in Azerbeidzjan (waaronder ook niet zodanig is dat asielzoekers afkomstig uit dat (gedeelte van het) land in het algemeen zonder meer als vluchteling kunnen worden aangemerkt. Beslissend is derhalve de individuele situatie van eiser, gezien in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst. In dat licht zal aannemelijk moeten worden dat er met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan die de vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin rechtvaardigen. Dit heeft eiser niet aannemelijk gemaakt...”*

Appellant kan zich niet met deze rechtsoverweging verenigen. Verwezen wordt naar hetgeen onder de tweede grief inhoudelijk wordt aangevoerd tegen dit standpunt van de rechtbank.

Grief 2

De Rechtbank Almelo overweegt ten onrechte in de tweede alinea van blad 3: *“De rechtbank volgt eiser niet voor zover hij stelt dat hij niet kan terugkeren naar . . . omdat zijn vader aldaar is vermoord en overweegt daartoe als volgt. De rechtbank begrijpt het bestreden besluit aldus dat verweerder zich op het standpunt stelt dat uitgegaan wordt van de moord op eisers vader, maar dat verweerder het vermoeden dat eiser hieraan ontleent, namelijk dat eiser bij terugkeer naar . . . heeft te vrezen voor de moordenaar van zijn vader, niet volgt, nu dit vermoeden realiteitszin ontbeert.*

De rechtbank dient dit standpunt van verweerder gelet op bestendige jurisprudentie terughoudend te toetsen. Dit laat evenwel onverlet dat de besluitvorming van verweerder dient te voldoen aan de wettelijke zorgvuldigheids- en motiveringseisen. Volgens inmiddels eveneens bestendige jurisprudentie mag de rechtbank bij de beoordeling van het door verweerder ingenomen geloofwaardigheidsstandpunt in het licht van de aangedragen beroepsgronden niet de elementen van het asielrelaas los van elkaar en ieder zelfstandig beoordelen en waarderen. Blijkens het bestreden besluit, en het daarin ingelast voornemen, acht verweerder voor zijn stelling dat het vermoeden van eiser, dat hij bij terugkeer naar . . . heeft te

AARTSEN HEKMAN LODDER
—advocaten—

vrezen voor de moordenaar van zijn vader, niet reëel is redengevend dat uit de verklaringen van eiser geenszins blijkt dat er concrete aanwijzingen zijn dat eiser in de negatieve belangstelling van de moordenaar van zijn vader zou staan, te meer nu eiser ten tijde van de moord 10 jaar oud was en dit thans 11 jaar geleden heeft plaatsgevonden. In hetgeen eiser hiertegen in beroep heeft aangevoerd ziet de rechtbank geen reden om verweerder hierin niet te volgen. Zoals volgt uit bestendige jurisprudentie van de ABRS bevat het Handbook geen regels die verweerder binden bij zijn beoordeling of een vreemdeling gegronde reden heeft voor vervolging te vrezen. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid en afdoende gemotiveerd op het standpunt gesteld dat het realiteitsgehalte van eisers vrees te worden gevolgd door de moordenaar van zijn vader niet aanwezig is.”

De rechtbank beperkt zijn eigen toets, ten aanzien van een geloofwaardig geacht feitelijk relaas, tot een marginale. Appellant stelt zich op het standpunt dat dit wellicht conform Nederlandse jurisprudentie is, maar ook in strijd met jurisprudentie van het Europese Hof te Straatsburg in het kader van het Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens. Appellant verwijst naar de uitspraken welke inmiddels van algemene bekendheid zijn. De toetsing die plaats dient te vinden is, naar de mening van het Europese Hof, niet een marginale.

Daarnaast stelt appellant zich op het standpunt dat de feitelijke terugkeer betekent doorreis door Azerbeidzjan. Ten onrechte is totaal niet overwogen wat de gevaren zijn van een jonge christelijke man van Armeense afkomst bij terugkeer in Azerbeidzjan

Ten aanzien van de veronderstelling dat terugkeer naar niet in strijd is met artikel 3 EVRM verwijst appellant ondermeer naar de uitspraak Appellant behoort tot een risicogroep. Nu hij van gemengde afkomst is loopt hij gevaar in

Dit gecombineerd met de onbetwiste moord op zijn vader dient tot de conclusie te leiden dat redelijkerwijs niet van hem verwacht kan worden meer distinguishing features' aan te geven om in aanmerking te komen voor bescherming op grond van artikel 3 EVRM.

CONCLUSIE,

Appellant is van mening dat bovenstaande dient te leiden tot de conclusie dat de aangevallen, vanwege de ondeugdelijke motivering, geen stand kan houden en voor vernietiging in aanmerking dient te komen.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen:
de uitspraak waarvan beroep te vernietigen en het hoger beroep gegrond te verklaren, althans een zodanige beslissing te nemen als de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in goede justitie vermene te behoren;
met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellant in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken;

Advocaat

